

Niz kateheza o dokumentima Drugoga vatikanskog koncila

Dogmatska konstitucija "Lumen gentium"

Crkva – svećenički i proročki narod

(Čitanje: 1 Pt 2,9-10)

Draga braćo i sestre, dobar dan i dobro došli!

Danas bih želio ponovno se zaustaviti na drugom poglavlju koncilske konstitucije "Lumen gentium" (LG), posvećenom Crkvi kao Božjem narodu.

Mesijanski narod (LG 9) prima od Krista udioništvo u Njegovu svećeničkom, proročkom i kraljevskom djelu, po kojemu se ostvaruje Njegovo spasenjsko poslanje. Koncilski oci uče da je Gospodin Isus, po novom i vječnom Savezu, ustanovio kraljevstvo svećenika, postavivši svoje učenike u "kraljevsko svećenstvo" (1 Pt 2,9; usp. 1 Pt 2,5; Otk 1,6). To opće svećeništvo vjernika daruje se u krštenju, kojim smo osposobljeni iskazivati Bogu štovanje u duhu i istini te "javno ispovijedati vjeru primljenu od Boga po Crkvi" (LG 11). Nadalje, po sakramentu Potvrde svi krštenici "tješnje bivaju povezani s Crkvom, obogaćeni posebnom snagom Duha Svetoga, te su tako još čvršće obvezani širiti i braniti vjeru riječju i djelom, kao istinski Kristovi svjedoci" (isto). Ova posveta u temelju je zajedničkoga poslanja koje ujedinjuje zaređene službenike i vjernike laike.

U tom smislu papa Franjo ovako primjećuje: "Gledati Božji narod znači spomenuti se da svi ulazimo u Crkvu kao laici. Prvi sakrament, onaj koji zauvijek pečati naš identitet i na koji bismo uvijek trebali biti ponosni, jest Krštenje. Po njemu i pomazanjem Duha Svetoga [vjernici] 'bivaju posvećeni da tvore duhovni hram i sveto svećenstvo' (LG 10), tako da svi zajedno tvorimo sveti, vjerni Božji narod" (*Pismo predsjedniku Papinske komisije za Latinsku Ameriku*, 19. ožujka 2016.).

Vršenje kraljevskoga svećeništva ostvaruje se na brojne načine, sve u službi naše posvete, ponajprije sudjelovanjem u euharistijskoj žrtvi. Molitvom, askeзом i djelotvornom ljubavlju tako svjedočimo život obnovljen Božjom milošću (usp. LG 10). Kako sažima Koncil, "sveta narav i živo tkivo svećeničke zajednice ostvaruju se po sakramentima i krjepostima" (LG 11). Koncilski oci dalje uče da sveti Božji narod sudjeluje i u Kristovu proročkom poslanju (usp. LG 12). U tom kontekstu uvodi se važno pitanje osjetila vjere i suglasja vjernika. Doktrinarna koncilska komisija pojašnjavala je da ovo *sensus fidei* "jest kao sposobnost cijele Crkve, po kojoj ona u svojoj vjeri prepoznaje predanu objavu, razlikujući istinu od zablude u pitanjima vjere, te istodobno dublje u nju prodire i potpunije ju primjenjuje u životu" (usp. *Acta Synodalia*, III/1, 199). Osjetilo vjere, dakle, pripada pojedinim vjernicima ne po osobnom pravu, nego kao članovima Božjega naroda u cjelini.

"Lumen gentium" usredotočuje se na ovaj posljednji vid i povezuje ga s nezabludivošću Crkve, kojoj služi i ona rimskoga prvosvećenika. "Sveukupnost vjernika, koji imaju pomazanje od Svetoga (usp. 1 Iv 2,20.27), ne može pogriješiti u vjerovanju te pokazuje to svoje posebno svojstvo po nadnaravnom osjetilu vjere svega naroda, kada od biskupa do posljednjega vjernika laika iskazuje svoje opće suglasje u pitanjima vjere i morala" (LG 12). Crkva, dakle, kao zajedništvo vjernika koje, naravno, uključuje i pastire, ne može zabludjeti u vjeri: organ toga svojstva, utemeljen na pomazanju Duha Svetoga, nadnaravno je osjetilo vjere cijeloga Božjeg naroda, koje se očituje u suglasju vjernika.

Iz toga jedinstva, koje čuva crkveno učiteljstvo, proizlazi da je svaki krštenik aktivni dionik evangelizacije, pozvan davati dosljedno svjedočanstvo o Kristu, prema proročkom daru koji Gospodin ulijeva cijeloj svojoj Crkvi.

Duh Sveti, koji nam dolazi od uskrsloga Isusa, doista "među vjernicima svakoga staleža dijeli posebne milosti kojima ih čini spremnima i sposobnima preuzeti različite službe i zadaće korisne za obnovu i veću izgradnju Crkve" (LG 12). Posebno svjedočanstvo takve karizmatičke životnosti daje posvećeni život, koji neprestano niče i cvate djelovanjem milosti. Također, razne crkvene udruge i zajednice blistav su primjer raznolikosti i plodnosti duhovnih darova za izgradnju Božjega naroda.

Predragi, probudimo u sebi svijest i zahvalnost za dar koji smo primili: da pripadamo Božjem narodu; i odgovornost koju taj dar sa sobom nosi.